

Sygn. akt V KK 317/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kapiński

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **R. K.**,
wobec którego wydano wyrok łączny,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 9 listopada 2022 r.,
kasacji na korzyść skazanego wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w Płocku
z dnia 7 sierpnia 2020 r., sygn. II K 90/20

orzeka:

**uchyla punkt 1 zaskarżonego wyrok w części dotyczącej
orzeczenia o karze łącznej i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w Płocku do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 marca 2020 roku wszczęto postępowanie w
przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec R. K. skazanego m. in. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Płocku z 10 października 2019 roku w sprawie VII K 834/18 na karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;
- Sądu Rejonowego w Płocku z 20 grudnia 2019 roku w sprawie II K 75/19 na karę łączną 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd Rejonowy w Płocku wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2020 roku, sygn. akt II K 90/20 na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 i 3 k.k. połączył kary ograniczenia wolności z orzeczone w sprawach VII K 834/18 i II K 75/19 i wymierzył R. K. karę łączną 2 lat i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Wyrok ten uprawomocnił się, jako że nie został zaskarżony w drodze zwykłych środków odwoławczych.

W dniu 7 lipca 2022 roku na podst. art. 521 k.p.k. kasację w tej sprawie skierował Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w całości na korzyść skazanego R. K., formułując zarzut rażącego i mającego wpływ na jego treść naruszenia przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegającego na orzeczeniu wobec skazanego kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy ograniczenia wolności, czyli w wymiarze przekraczającym zakreśloną powyższą normą maksymalną granicę kary łącznej ograniczenia wolności.

W kasacji wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Płocku do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna i z tego powodu została uwzględniona w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zawarta w artykule 86 § 1 k.k. norma prawna określa granice, w jakich, przy spełnieniu rzecz jasna warunków przewidzianych w art. 85 k.k., orzeka się karę łączną. Wymierzenie kary łącznej z niedochowaniem tych warunków, a więc poniżej lub powyżej zakreślonych tam granic, stanowi rażące naruszenie prawa materialnego i zawsze ma, w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k., istotny wpływ na treść

orzeczenia (wyrok SN z 28.01.2021 r., II KK 412/20, LEX nr 3181993). W wypadku potwierdzenia takiego zarzutu w postępowaniu kasacyjnym, dotknięte tego rodzaju obrazą orzeczenie musi więc zostać uchylone.

Sytuacja taka została ujawniona w niniejszej sprawie, gdyż Sąd Rejonowy w Płocku wymierzył R. K. karę łączną 2 lat i 4 miesięcy ograniczenia wolności, a zatem wbrew wyraźnej dyspozycji art. 86 § 1 k.k., który jednoznacznie limituje wysokość możliwej do wymierzenia kary ograniczenia wolności do lat 2.

Uwzględniając powyższe, wniesioną kasację należało uwzględnić i uchylić orzeczenie sądu *meriti* w części dotyczącej rozstrzygnięcia co do kary łącznej ograniczenia wolności, a sprawę w tym zakresie przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Płocku. Przy ponownym rozpoznaniu sąd winien na nowo określić wymiar kary łącznej w oparciu o kary jednostkowe wymierzone w sprawach VII K 834/18 i II K 75/19 bacząc, by zachowane zostały warunki określone w art. 86 § 1 k.k.

[as]